

Anmeldelse af koncert med Jazzin' Jacks.

SeaSide Jazz Clubs 25-års jubilæum blev fejret med en underholdende koncert med Jazzin' Jacks

Det var en historisk koncert, vi overværede i den fyldte sal i Elværket, idet det var samme orkester, der spillede ved klubbens allerførste arrangement den 13. februar i 1998, og tilmed med de samme tre blæsere i front: orkesterlederen, trompetisten Jack Andersson, klarinettisten Lasse Karlsson og trombonisten Hans Ingelstam. Orkestrets "klassiske" rytmegruppe bestod af Claes Rydbeck på banjo, Anders Rudnert på kontrabas og gæstetrommeslageren Hugo Scheel.

Klubbens formand Rasmus Foged bød velkommen til denne jubilæumskoncert, hvorefter klubbens "stifter", tidligere formand og nuværende booker Finn Amorsen lykønskede klubben med de 25 år med bl. a. en kort gennemgang af historien bag klubbens oprettelse. Det fremgik heraf, at klubben gennem årene har haft koncerter med en lang række spændende internationale jazzorkestre på Finns foranledning, idet han her har udnyttet sine personlige kontakter til jazzfolk rundt i verden til stor gavn for jazzklubben. Finn har således sammen med Ingrid været klubbens største drivende kræfter, både hvad angår det organisatoriske og det musikalske.

Herefter kom orkestret på scenen, og de blev mødt af et meget oplagt publikum. Hans Ingelstam præsenterede orkestermedlemmerne, ligesom han introducerede hvert enkelt nummer gennem koncerten med korte, oplysende kommentarer. Valget af numre var præget af, at der var melodier fra den traditionelle jazz' skattekasse såsom "Beale Street Blues", "My Old Kentucky Home", "Panama Rag" "Hesitating Blues" krydret med enkelte af datidens populære sange fx "When the Red, Red Robin (Comes Bob, Bob, Bobbin' Along)" et populært nummer fra 1926 og "If I Could be with You" et Frank Sinatra-nummer fra 1930, her i en humoristisk udgave med "skønsang" fra Jack og Hans. Også i "Mahogany Hall Stomp", med en flot spillede trompetsoli af Jack Andersson kunne man også glæde sig over det afbalancerede lyd billede nede i salen, hvor alle instrumenter kom til deres ret, ikke mindst Anders Rydnerts melodiske bas.

Efter pausen, hvor der blev serveret kaffe og diverse fødselsdagsgaver, hørte vi "I'm Confessin' That I Love You" sunget af Claes Rydbeck og "Bugle Boy March" – et rigtigt New Orleans Revival-nummer, som i sin tid blev spillet af den kendte amerikanske klarinettist George Lewis (1900-1968). Her med en flot solo af Lasse Karlsson, der på samme måde som flere af hans øvrige soli startede blødt i det dybe toneleje, hvorefter spillet voksede både i lydstyrke og i tonehøjde for til sidst at ende i med skarpt og kraftfuldt spil i det høje toneleje. Hertil flot sammenspil af trompet og trombone.

"See See Rider Blues" var måske aftenens bedste nummer med kollektiv improvisation, som kun erfarne jazzmusikere kan spille det og med flotte soli fra Hans, Jack og Lasse drevet frem af en energisk rytmegruppe.

"Stranger on the Shore" – er et nummer, som gjorde den engelske klarinettist Acker Bilk berømt i 1962. Denne udgave blev spillet smukt og følsomt af Lasse Karlsson og sunget af Hans Ingelstam på hans sædvanligt behagelige måde. Stort bifald fra publikum til begge.

Så fulgte "West End Blues" -et gammelt King Oliver og Louis Armstrong nummer, hvor jeg vil fremhæve Jacks soli, der sammen med en flot bassolo, sikrede en udgave, der svarede til Armstrong udgaver fra 1920-erne.

Louis Armstrong klassikeren "Give me a Kiss to build a Dream on" blev sunget af Jack dels med blød stemme, dels med en efterligning af den kendte Armstrong-scat-sang. Det hele tilsat skarpt trompetspil a la Armstrong og en flot fabulerende solo på trombonen.

"In the Shade of the old Apple Tree" var et populært nummer fra 1937 med Armstrong og sangkvartetten Mills Brothers. Aftenens udgave med Hugo Scheels udmærkede danske vokal, som blev suppleret med kor sunget af de øvrige orkestermedlemmer, lå tæt op ad originaludgaven. Den gode underholdning resulterede i taktfast bifald fra salen.

Koncertens sidste nummer var "By, By Blackbird" sunget af Claes Rydbeck med hjælp fra salen. Herefter takkede Hans Ingelstam for at orkestret blev inviteret her 25 år efter den allerførste koncert i Sea Side Jazz Club. Dette udløste stående klapsalver fra publikum, hvorefter vi fik ekstranummeret "When You are Smiling". Måske har der siddet nogle publikummer, som også overværede koncerten for 25 år siden. De har med særligt perspektiv og smil på læben kunnet registrere den entusiasme og spilleglæde, som musikerne stadig udstråler. Flot, underholdende koncert

Mogens Lerbech